

[Hanne Thanning Jacobsen]

havns Kommune, hvordan det går med at få has på ventelisterne. Ja, det går elendigt, det kan vi være helt enige om. Det er præcis en af grundene til, at vi siger, at det er helt åbenbart, at kommunerne ikke kan klare denne opgave, og at vi derfor må gå ind.

Jeg vil sige tak til fru Pia Christmas-Møller, som repeterer med os alle sammen, at vi i dag har afvist L 82. Jeg synes, det er vigtigt, at vi får talt videre om de forskellige muligheder for børnepasning, som vi alle ser i øjnene nødvendigvis må ligge som et tilbud til forældre fremover, men fru Pia Christmas-Møller er også godt klar over, at lige præcis den måde, det var udformet på, ønskede vi ikke at deltage i.

Jeg var glad for, at fru Else Winther Andersen fremhævede noget af det, vi også har lagt vægt på i beslutningsforslaget, nemlig at der ligger meget god erhvervspolitik i at lave pasningsgarantiordninger. Vi har fra flere kommuner hørt om, hvordan det er lykkedes både at sætte gang i erhvervspolitikken og også at lave en form for rotation og få tiltrukket unge familier til lidt hendøende landsbysamfund, fordi man har været i stand til at give en ordentlig pladsgaranti. Det skulle man måske være mere opmærksom på i kommunerne.

Til gengæld er jeg bekymret, når fru Else Winther Andersen siger, at kommunerne skal finde andre, billigere løsninger end i dag. Det er klart, at vi skal prøve at finde nogle ordentlige løsninger med god kvalitet i. Jeg er ikke så sikker på, at billige løsninger vil leve op til kvalitetskravet.

Hr. Tom Behnke kan have ret i, at der ikke er ret lang tid til den 1. juni, men vi regnede med, at den nye regering på baggrund af den debat, vi havde for 15 måneder siden, meget hurtigt ville gøre sin stilling op til dette påtrængende krav om at få gjort noget ved ventelisterne.

Jeg synes nok, det er lidt flot at mene, som hr. Tom Behnke udtrykte det, at kommunerne kan selv, og at nogle kommuner har lidt venteliste-problemer. Jeg tør nok sige, at når vi ser på tallene, er udtrykket »lidt« om det noget af en flot bemærkning.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg er glad for, at fru Bente Juncker repeterer med os alle sammen, at i alle de år, hun har været i Folketinget, har dette emne været diskuteret. På trods af det er det ikke blevet til det, det skulle. Dette

tal er stigende. Vi kan lave orlovsordninger, og vi kan lave mange forskellige ting – omsorgsdage vil jeg slet ikke starte en debat om nu – men det fundamentale er, at der skal være et ordentligt, kvalitetspræget dagtilbud til de forældre, som i altovervejende grad ønsker at få et offentligt dagtilbud. Vi har set af undersøgelser, at op til 90-95 pct. af de småbørnsfamilier, hvor begge forældre er på arbejdsmarkedet, ønsker at få et offentligt, kvalitetspræget dagtilbud.

Derfor må jeg til slut bede ministeren om at gøre alt, hvad hun kan, for virkelig at få gjort noget ved dette område i de forhandlinger med kommunerne, som er i gang i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det kan godt være, SF fandt, at det var en flot udtalelse, jeg kom med. Jeg tror bare ikke, det var positivt ment.

Det, jeg gav udtryk for, var, at statistikkerne over, hvor mange børn der reelt står på venteliste, skal tages med et meget stort forbehold, fordi der for det første er en række børn, der står på venteliste, som jeg gav udtryk for det i min ordførertale, fordi forældrene ønsker en bestemt institution i kommunen. Det kan godt være, der har været plads i en anden institution, som kommunen har tilbudt forældrene, men forældrene siger nej tak, fordi de gerne vil have lige specielt den institution. De er således selvforskyldt på venteliste.

Efterhånden har man fået styr på det, men i nogle kommuner har der også været problemer med dobbeltregistrering, fordi man har været registreret til flere forskellige ordninger.

Jeg ved f.eks. fra Hvidovre Kommune, hvor jeg selv sad i kommunalbestyrelsen i en periode, inden jeg kom i Folketinget, at man dér har prioriteret dette område højt og afsat de nødvendige midler, og i dag er man i Hvidovre nået så langt, at man er begyndt at annoncere i avisen efter flere børn.

Så det kan lade sig gøre, hvis man i kommunerne ønsker at foretage den nødvendige prioritering. Men det er klart, at hvis man i kommunen hellere vil have et minde om borgmesteren, en byport eller lignende, er der ikke penge nok til at tilgodese børnene. Derfor er det et langt stykke ad vejen op til kommunerne at prioritere deres udgifter og dermed sørge for